Bedecs László

Egyre árvább

KÖNYVKRITIKA - LX. évfolyam, 48. szám, 2016. december 2.

Az első három kötet túlságosan konzervatív, a jó ötletek kidolgozásában is körülményes, és épp ezért sokszor kifejezetten modoros, néhol ugyan érzékeny és titokzatos, ám gyakran mégis üresnek ható versei után két haiku-könyvet olvashattunk Jánktól. De a haiku-forma is zsákutcának bizonyult, idegen volt ettől az alapjaiban mégis inkább analitikus, a „lényeget” kereső-kutató és ehhez teret igénylő költészettől. A 2014-es, mostanáig az utolsó kötet, az *Öreg árnyék* viszont végre hozott némi játékosságot, vagányságot, dallamot és humort, egy kis lazaságot a továbbra is drámai tematikába, sőt hozott egy-egy megszólítható társat a végtelen magányba.